

XVII. kötet

Budapest, 1902. szeptember 14-én.

37. szám.

Vadászatra megy.

Egy csavargót kísér a csendőr végig az utcán. Egyik pajtása megszólítja:

— Hova még, pajtás?

— Hát nem látod, hogy vadászatra megyek. A csendőr hozza utánam a puskát!

Sóhaj.

Feleség. Édes férjem, nem hiába dobtad ki a pénzedet, mert nemcsak hogy jól mulattunk, hanem leányunk alighanem menyasszony lesz.

Férj (sóhajtva). Istenem! az az «alighanem» tömérdek pénzembe került, hát még ha valóban azzá lesz, mennyibe fog még kerülni?

Oh, annyi szép...

Oh, annyi szép, csinos leány,
Jaj Istenem, de hány!
Tömérdek sok kedvesre lel,
Mégis pártában hervad el,
Bár asszonymak is megfelel...
Mily furesa egy talány!

De láttam én sok csúnya nőt,
Ki nem lelt szeretőt,
És mégis szép férjet kapott,
Mert atyja békét nem hagyott
S gondolva bölcsét és nagyot,
Bearanyozta őt!

Árkosi Odön.

Házassági előmunkálatok.

Egy irnok ekként fogalmazta kérvényét, a melyben szabadságot kér:

— Tekintetes polgármester úr! *Házassági előmunkálatokra* kérek két heti szabadságidőt engedélyezni.

Ne higgye senki, hogy arról az időről akarok beszélni, melyben a visegrádi várkastély tragikus eseményei olyan szégyenteljes foltot ejtettek a Róbert király dicső uralkodásán. Nem, még a nápolyi Johanna intriguáját sem érintem, mert ezeket úgy is tudja már minden jóra való magyar ember, bármilyen kicsiny kanállal szedett is magába egynehány dózist a történelemből.

Azután meg, hogy őszinte legyek, az én tizennegyedik századom legalább is olyan messze van a fentebbiektől, mint a szandeczi csodarabbi hiszékenysége a saját jóslatainak — teljesedésétől.

Messze, bizony messze.

Klióval semminemű rokonságban sincsen, — nem is lesz, — hanem a kövesdi leányok tarka viganóit gyakran szoros összeköttetésbe hozzák vele a vénasszonyok kenyérpusztítói.

De nem esoda, mert reggelenként, mikor összes — borjuival végig léptet a Kankalin-utczán, minden kapu, minden ablak tele lesz boldogan vigyorgó leányarczokkal s száz meg száz vágyó tekintet pihen meg a kékbugyogós hadfiak napbarnított fizimiskáin.

Még a doktorék szakácsnője is lecipeli az utczára a maga nyolczvankét kilóját, hogy jobban lássa azt a szép káplárt, a kinek csókjáért, öleléséért szívesen mondatna a kálnoki kegyhelyen egy-egy szerszámos misét. Csak hogy káplár úr Vergónia régen másnak ajándékozta ám a szerelmét s így a szegény Kata busul, egyre busul s azon sopánkodik, hogy előbb-utóbb elsorvasztja a nagy bánat . . .

Bizony meglehet.

Talán úgy is azért szenved az a szegény némbér — szívelzsirosodásban?!

Hanem volt a kövesdi helyőrség cs. és királyi gyalogezredének egy másik híres százada is, a hetedik.

Hej! Sokszor kidobta ez a nyeregből a tizennegyediket! Versengtek is ám egymással mindig és mindenütt, néha nemes lelkesedésből olyan parázs verekedést rendezve egymás között, hogy másnap a kirukkolásnál mind a kettő ott hagyta egytizedét a maródi-szobában.

A legénységről aztán lassan-lassan átragadt ez a versengési viszketeteg a tisztekre is.

Maga Fritz von Holtzspach, a tizennegyedik század kapitánya járt elől a jó példával, megragadva minden alkalmat, hogy az ő emberei különbek legyenek, mint a riválisaik.

Csakhogy ezt akarni könnyű volt, de megtenni nehéz, különösen olyan hibás nevelési rendszer mellett, mint a milyennel Holtzspach kapitány igyekezett katonát faragni az embereiből.

Azt a sajátos módszert követte ugyanis, hogy századával szemben mindig a legmesszebb menő engedékenységet tanusított, indokolván ezt azzal a bölcs argumen-

tummal, hogy a szép szó sokkal többet ér, mint a kardlap, vagy a rövidvas.

Hát ez mind szép és üdvös, ámde azt bizonyítja, hogy Holtzspach kapitány nagyon jó ember, de igen rossz katona volt.

Nem lévén ilyformán «subordinatio», nem lehetett rend sem s ez az állapot egyszer aztán kutyaliter zavarba hozta a kapitány urat.

Épen gyümölcserés ideje volt.

Holtzspach kapitány kivezette az embereit a rétre s mikor legjavában gyakorolták a különböző hadi mozdulatokat, fényes fringiját villogtatva, hazánk édes nyelvén oda kiáltott az embereinek:

— Direkzion asz a naty derebely fát!

A század nyomban meg is indult a jelzett pont felé, hanem alig hogy oda ért, hát csodák csodája, a legények egy része fenn termett a direkció — tetején.

Persze, mert az — Hauptmann Fritz von Holtzspach szerencsétlenségére — egy jól megrakott vadalmafa volt! . . .

Ezért a csufságért persze jól meg kellett vezetelni a bűnösöknek. Rendszer ide, rendszer oda, amúgy szárazon hagyni lehetetlen volt. Hanem azért Holtzspach kapitány továbbra is hive maradt az ő híres metódusának, egészen addig, míg egy alkalommal olyan dolog történt, a mely teljesen tönkre tette a tizennegyedik század becsületét.

Nagy szégyen volt az.

Hát úgy esett, hogy egy hideg decemberi este a «Hattyú» fogadó különszobájában együtt mulatozott a kövesdi tisztikar színe-java.

Ott volt Holtzspach kapitány is.

A poharakból lassan-lassan felszállott a köd s egészen elborította az aranyportepés hadnagyocskák agyvelejét. Vidám, csiklandós élecek röpködtek a levegőben, nem esoda, hogy az a nagy vaskályha úgy elpirult ott a sarokban.

Zenithen állt már a jókedv, mikor hirtelen oda topant közjük egy hatalmas, marcziális alak. A köpönyegén csillogott a sok apró hópehely, nagy bajuszáról meg csak úgy patakzott a hólé.

Tárkányi Bandi volt, a hetedik század kapitánya.

— Szervusz kamerád! — hangzott feléje innen is, onnan is s mire a pinczerek elhelyezték a köpönyegjét, meg a kardját, már ott mosolygott reá az aranytisza nektárral töltött billikom.

Tárkányi kapitány kiitta fenéig, aztán leült a hadfiak közé.

— Czudar idő van odakünn, fiuk!

— Láttuk a köpönyegedről, pajtás, — szólt Holtzspach kapitány, — de hol az ördögben is késtél ma ilyen sokáig?

A beszélgetés persze németül folyt, mert hát a magyar katonatiszteknek ez a társalgási nyelve.

— Künn voltam a puszkaporos toronynál, megnézni, hogy jól állják-e az embereim a posztot? . . . Szijat hasitanék a hátukból, ha hiba lenne a kréta körül!

— No, no, — mosolygott Holtzspach, — csak nem képzeled, hogy el mernék hagyni a posztot?

Tárkányi kapitány megpödörte nagy, fekete bajuszát.

— No, azt nem hinném, mert tudják, hogy akkor az Isten legyen nekik irgalmas, kegyelmes; de ma hallottam, kamerád, hogy a tieid bizony azt is megteszik, mert hát igen jól vannak nevelve.

— Tiltakozom ez ellen, hazug ráfogás! — kiáltott Holtzspach kapitány, idegesen rángó, sápadt arczezal.

— Ne tüzelj, pajtás, mert megégeted magad, — nevetett Tárkányi, — mert hát én merek fogadni húsz üveg pezsgőbe, hogy igaz, a mit mondtam.

— Tartom, — csapott a markába Hauptmann Fritz von Holtzspach, — holnap eldől, mert az én embereim lesznek odakünn.

— Eb, a ki nem állja, — felelt Tárkányi. — Be fogom bizonyítani. Hogy hogyan, az az én dolgom. De kikötöm, hogy embereidet nem szabad figyelmeztetned erre, jelen levő tisztársaimat pedig kérem, hogy bármi történik is, e fogadról hallgassanak.

Megigérték.

Röviddel ezután hazafelé igyekezett valamennyi s Holtzspach kapitány azzal a nyugodt hittel hunyta álmra szemeit, hogy emberei holnap bebizonyítják, hogy az ő módszere helyes.

Úgy, úgy, álmodj szépeket kapitány!

Elismerem én is, módszered pompás, de csak — theoretice.

* * *

Farkasordító hideg volt az éjjel, mikor Kondér Gyurka, a tizennegyedik század közvitéze átvette az őrseget a puszkaporos toronynál. A többiek, freiter Kurucz, meg két közlegény behúzódtak a kis őrszobába, átadva magukat az édes pihenésnek.

Kondér Gyurka egy darabig csak állta a helyét, hanem aztán bántotta a hideg.

Jó volna egy kis szíverősítő.

A távolból biztatólag pislogtak feléje egy városvégi csapszék apró szemei. A Nyakigláb zsidó mérte ott hamisítatlan papramorgóját, meg tisztán kezelte, saját termésű borait. Legalább ő így mondta. Elhitték neki, mert hát a közeli patak hullámai oly szótalanok, olyan titoktartók . . .

Hanem volt a Nyakigláb zsidónak mása is, édesebb a papramorgójánál, tüzesebb a boránál. A Terka leány, a cselédje, a ki pinczérfrajla is volt egy személyben.

Mért ne ugrana oda Kondér Gyurka egy deczi törkölyre, meg öt liter — csókra? Megtette máskor is, hisz az ördög se jár erre ilyen időben, ezt a nagy tornyot meg ugyan ki emelné el? A puszkapor? Kell a kutyának. Örül, a kinek nincsen vele dolga. Aztán a pajtásai se különbek, hisz a kapitányuk áldott jó ember.

Kilépett a faköpönyegből, körüljárta a tornyot. Csend volt mindenütt, csak a pajtások horkolása hallatszott ki az őrszobából.

Eh! vesd el magad Gyurka, van még becsület a Nyakigláb zsidónál! . . .

Nem volt oda sokáig, egy félóráig talán, aztán «laufschrift»-ben jött vissza.

Hanem mikor oda ért az őrhelyre, hát csak leesett az álla a nagy bámulattól. Mi az Isten csodája?

Eltűnt a — faköpönyeg!

Szegény Gyurka! Talán az is kedvet kapott betekinteni a Nyakigláb zsidóhoz? . . .

* * *

Tárkányi kapitány megnyerte a fogadást. A tiszturak elfogyasztották a pezsgőt, aztán hallgattak rá egy nagyot. Szavukat adták, kutyakötelesség.

Hanem a tizennegyedik századon megesezt a szégyen, azt nem mosta le semmi.

Fritz von Holtzspach kapitányt csunyául leszidta az ezredese. Az őrség négy embere garnizonba került s így Kondér Gyurkának elég ideje volt ábrándozni a Nyakigláb zsidó Terkájának fekete szemeiről.

Lassan-lassan aztán feledésbe ment a dolog, Holtzspach kapitány sutba dobta a metódusát és réme lett a tizennegyedik századnak. Így van ez rendjén, ez a katona-regula. Csak a rózsafái iránt maradt meg a régi szeretete.

Volt is neki vagy kétszáz darab annak a szép földszintes háznak magas kőfallal övezett kertjében, melyet három éve kapott a feleségével, — a kauczió kivül, — a ki egyike volt akkoriban Kövesd legszebb leányainak.

Mikor aztán elolvadt a hó s enyhe tavaszi napsugár csókolgatta a kövesdi menyecskéket, Holtzspach kapitány hátra ment a kertbe, hogy leveti kedvencz rózsafáiról a téli bundát.

Csikorgott a kertajtó kulcsa s a kapitány eltűnt a porondos uton.

Egyszerre csak megállt, mint a ki kísértetet lát.

No ni, kis gonosz!

A marokkói szultán, Printz Rudolf, Baroness Rothschild és Marehall Niel díszes társaságában ott disztelenkedett egy furfangos katonaszökevény, az a fekete-sárgára pingált faköpönyeg!

Árkosi Ödön.

Megadta neki.

Rendőrkapitány. Azzal vádolja ön a házmesterét, hogy ellopott öntől egy zsebkendőt.

Panaszos. Igenis, tekintetes kapitány úr s hogy igazam van, bizonyítja, hogy most is a nyakában van a zsebkendő.

Rendőrkapitány. De ez még nem bizonyíték, hiszen nekem is ugyanolyan zsebkendőm van.

Panaszos (diadalmasan). Azon épenséggel nem csodálkozom, mert épen — két zsebkendőm hiányzik.

Meddig?

Félre csapom pörge kis kalapom,
A telt kancsót a kezembe kapom!
Szép leányban nincs a földön hiány,
Húzd rá vigán a nótámat, cigány!
A ki legény, így mulat reggelig —
Hó! — csak a míg szűk gázsimból telik.

Bor-Bál.

A cigány baja.

Nem akart adót fizetni a cigány, végre is beállít a végrehajtó a kis biróval, hogy foglaljanak, miközben kijelenti a végrehajtó, hogy nem számít semmi költséget, csak fizesse ki az adót. Mire a cigány azt mondja:

— Miből fizessek én adót! A síp bögöm zsálogbá ván!
Itt á pokrócs, ezsen rájtá fekszem, há alsom. A kepenyeggel tákározsom, — s ezzel a feleségére mutat, — esz ugyan itt ván, de ü ázs erdegnek sé kell!

Jó tanács.

Egy szerencsétlen beállít egy gazdag bankárhoz s elbeszéli szorult helyzetét.

— Segélyforrásaim kiapadtak, — mondá kétségbeesve, — nem tudom, mihez fogjak, a szegénység kérlelhetetlenül kopog az ajtómon.

— Ha így áll a dolog, — válaszolt a bankár hidegvérrel, — fogadja meg tanácsomat: ne nyisson ajtót!

Őszintén.

Egy hölgy felszállott a villamosra, a hol egy fiúcska udvariasan felajánlotta neki helyét.

— Köszönöm, kicsikém, — mondá a hölgy, — örömmel látom, hogy udvariasságra tanítottak. Bizonyára mamácskád kötötte lelkedre, hogy helyedet engedd át mindig a hölgyeknek, ugy-e?

— Nem, — válaszolt a fiúcska, — nem mindegyiknek, csak az öregeknek.

Az iskolából.

Tanító. Középületek a templom, az iskola s község-háza. Nos, Szabó, tudnál-e mondani még egy középületet?

Nebuló. A koresma.

Báli társalgás.

Egy kisasszony megkérdi táncosától:

— Bocsánat, uram, már nem emlékszem a nevére.

— Barlangligethy Elemér, szolgálatjára.

— Barlangligethy Elemér? Milyen szép név, milyen szépen hangzik!

— Meghiszem, kisasszony, az apám adta, a ki a filharmoniai egyesület igazgatója volt.

Félreértett sűgás.

Kihivja a tanár a diákokat földrajzból felelni, hogy a helyeket meg is mutassák a térképen. Egy gyenge diák ópen Amerika térképe mellett áll, mikor felteszi neki a tanár a kérdést:

— Melyik Amerika főfolyója?

A diák bámul, mialatt sugják a többiek:

— Amazon! Amazon!

Mire a fiú nyugodtan oda megy a távolabb levő Ázsia mappájához.

— Az a folyó ezen a mappán található.

Álmodtam...

Álmodtam régi kedvesemről,
A mint könnyezve néz reám;
Szomorú álm életemből —
Egy kékszemű, szép barna lány.

Rideg az élet, harcok harcza,
Az ár rohan, nehéz utunk, —
S mig eltiporjuk erre-arra:
Virágról már csak álmodunk.

Haan Béla.

Segítség a szükségben.

— Miért sírsz, kicsikém? — kérdi egy jószívű úr egy leánykától.

— Édes anyám tiz krajczárt adott, hogy vegyek egy kiló kenyeret; de elejtettem a pénzt, mely begurult ebbe a sötét barlangba. Anyám bizonyosan meg fog verni!

— Azért nem kell mindjárt sírni! Nesze egy szál gyufa, ennek a fényénél majd megtalálod.

Czirkveniczában.

Apa. Édes lányom, miért sétálsz itt a parton, miért nem veted le már azt a fürdőköpenyt s nem mégy a vízbe?

Leány. Drága papuskám, nem látod, hogy nincs még senki a parton, a kiért érdemes volna már levetnem a fürdőköpenyt.

Jó festő.

Egy gazdag paraszt marhaállományából néhány szép példányt vetett papírra az állatfestő. A parasztnak feltűnt a festő ügyessége s elhatározta, hogy magát is megörökítetteti vele. Oda szolt tehát a festőhöz:

— Már látom, hogy az úr nagyon szépen tud ökröket fosteni. Engöm is fössön le! Mögfizetök érte.

Eltalálta.

Szörnyen goromba ember volt a hivatalfőnök, a kihez a névnapja alkalmából beállított egyik alantasa, hogy felköszöntse. A mint rá kezdte:

— Tekintetes főnök úr. A legforróbb óhajtásomat az képezi, hogy...

Tovább nem mondhatta, mert a főnök, a ki voltaképpen nem is tudta, hogy névnapja van, durván félbeszakította.

— Csak nyögje ki, a mit kíván, úgy is tudom, hogy valami bolondot akar.

— Isten éltesse sokáig a tekintetes főnök urat!

Vő. Azt mondta nekem, hogy leánya olyan édes, mint egy darab cukor, holott egész nap egyebet sem tesz, mint folyton zsörtölődik és kiabál.

Após. Nincs igazad, édes vőm. Leányom egy pohár vízbe tett darab cukor, melyet azonban mindannyiszor föl kell rázni, hogy az édességét érezze az ember!

Kellemetlen név.

Egy Pesz nevű ember volt a bucsuvezető, pompásan is fujta az éneket a tótok előtt. Tótul a pesz kutyát jelent. Az eső szitálni kezd, mikor is Pesz uram megszólít egy bucsús tót asszonyt, hogy kölcsönözze oda neki az esernyőjét, mire ez siet kijelenteni:

— Még mit nem, hát már ki látott kutyát esernyővel?

A törvénykezési palotából.

Elnök. Tehát megmarad a tagadás mellett?

Vádlott. Igenis, nagyságos elnök úr.

Elnök. Daczára annak, hogy szavahihető tanuk ellene vallanak?

Vádlott. Nagyságos elnök úr, lovagias ember mindig szavának áll!

Megfelelt.

Meglátogatja a paraszt családos fiát, a ki nagyon takarékos ember volt úgy, hogy még a gyomrától is megvonta a jobb falatokat. Beszéd közben kérdi a menyétől:

— Öltetek-e már az idén csirkét?

— Nem öltünk, mert még nem döglött.

Papirkereskedésben.

Belép egy parasztasszony és tollat kér két krajczárért.

— Milyet? — kérdi a kereskedő.

— Hát hatvanhárom éves embernek valót kérek Bürgözdre, — volt a válasz.

Régi szerető.

Oly virágos, olyan édes,
Mint a fészek, oly meleg,
A kis otthon fölé mégis
Mért tolúlnak fellegek?

Mért nehéz a férfi szive,
Mig az asszony öleli,
És az asszony szeme mért lesz
Forró könnyekkel teli?

Ketten vannak s gondolatba
Mind a kettő elmerül,
Csupán ketten, mégis mintha
Nem volnának egyedül.

A harmadik: titkos sóhaj,
Mely a szivből tör elő, —
Mint a sirból holtak árnya,
Feljár — régi szerető.

Haan Béla.

Elég volt egyszer.

Lacziika. Mama, megharaptam a nyelvem hegyét.

Anyja. Hadd lám, nyujtsd ki egy kicsit!

Lacziika. Nem én, tegnap megtettem a tanító úrnak s két óra hosszat kitérdepeltetett érte.

Fölháborodás.

— Hogy adhatta leányát ahhoz a Bürgerhez? Hiszen három évet ült!

— No, nézd a szemtelent! Nekem meg csak két esztendőtt mondott!

A költő búja.

Egy szeged-felsőtanyai költőtárust interjuvolja egy tanyajáró fiatal riporter:

— Hát aztán bátyám, mit szól a kend munkálódásához a — gazdaság?

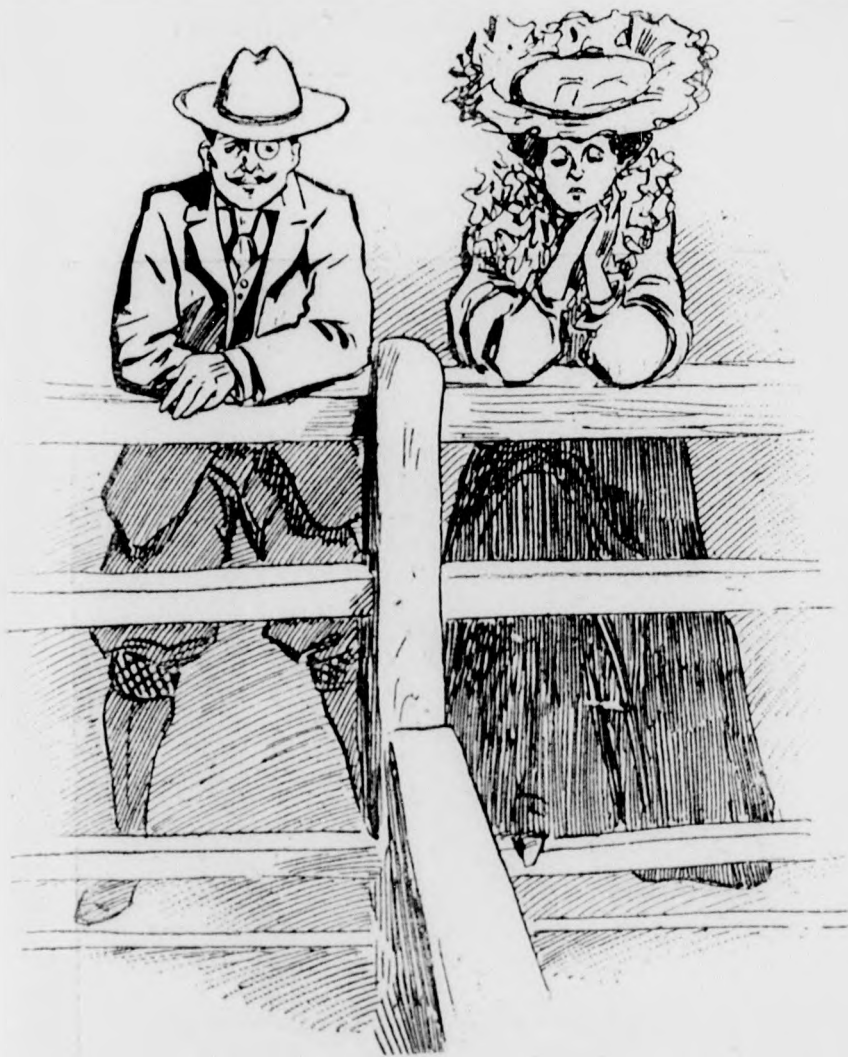
— Hászen az nem szól semmit, — mondja a költő búsan, — hanem az asszony terettyél mindig, mondván, jobb lenne, ha kapálnék a helyött, hogy kötök.

A kaszárnyából.

Káplár (az önkénteshez). Micsoda maga a czibiléletben? *Önkéntes*. Filozófus vagyok!

Káplár. Gondoltam! Mindjárt olyan komikus figurának tetszett nekem!

Csipős.

Aggszüz. Ime, a természet egész pompájában! A nyár az egész vidékre új köntöst borított, minden új életre kél.

Úr. Kár, kisasszony, hogy egyedül kegyed marad teljesen érintetlen a természetnek ez újjászületésén!

Furfangos vendéglős.

Vendég (a vidéki szállodáshoz). Mondja csak, miért szögezte be kívülről az ablaktáblákat?

Vendéglős. Engedelmet kérek, tekintetes uram, de uraságod egy olcsó szobát akart; nincsen ám jelenleg több ennél az egy utcai szobánál, a melyet nem számíthattam olyan olcsóért, mint egy udvari szobát, hát beszögeztettem kívülről az ablaktáblákat, hogy ne legyen kilátása az utcára.

Az utcán.

— Nézd csak, édes férjem, azt a fiatal embert, a ki szakadatlanul a nyomunkban van. Vajjon melyik leányunkért érdeklődik?

— Egyikért sem. Mert csak engem követ.

— Téged?!

— Igen. Mert már egy évi házbérrel tartozom neki.

Kérkedés.

A. Úgy nézz engem, öcsém, hogy még sohasem féltem életemben!

B. Nos, én megvallom, egyszer féltem. Képzeld csak, egy borzasztó arcú, fenyegető arcot láttam magam előtt, a ki becsületszavamra . . .

A. Gyáva!

B. Teringgettét, egy tükör előtt állottam!

A Tátrában.

— Kedves Aladár, milyen isteni élvezet itt sütkérezni a napon e pompás hegyek közt, távol az emberektől!

— Nagyon kellemes! Csak legalább nappal láthatnám egy pár barátomat, a kikkel néhány szót válthatnék, esténként pedig volna egy kis színház, meg kaláber, akkor a magány még sokkal kellemesebb volna!

Jogszigorlaton.

Miután a tanár hiú kísérletet tett, hogy a jogonczból a hozzá intézett kérdésekre feleletet kapjon, azt mondja neki végül:

— Mondjon legalább egy példát a csalásra!

— Csalás volna, — vágja oda a jogász, — ha tanár úr engem most megbuktatna.

— Hogyhogy? — csodálkozik a tanár.

— Mert csalást követ el az, a ki felhasználja másnak a tudatlanságát, hogy őt megkárosítsa.

Budapesten.

Pétör bácsi gondolt egyet,
Komája is helyeselte:
Felültek a gőzkocsira
S elváltattak Budapestre.

Hanem nem is bánták ám meg,
Bár a fuvar nagyon drága,
Mert itt szemök elé tárult
A világnak hét csodája.

Óriási házak, tornyok,
Mind a mása Babylonnak,
Merészen az égbe törve,
A felhőktől csókot lopnak.

Láttak sok-sok — milljom embert,
És közöttük jaj de hányat,
Kik sebesen, mint a villám
Kocsikerekeken járnak.

A kocsi meg ló nélkül megy,
Rajt az ember bárhová jut,
Aztán sokszor, Isten úgyse,
A bolond a föld alá fut.

A ligetben, tyúh, a lelkit,
Repül a pénz, mégis hozzák,
Ni csak, az az ember nem sir,
Pedig egész nap pofozzák.

Jártukban egy széles utcán
Egy nagy házat megcsodálnak
S kibetűzik, minek hívják,
Hát «Párisi áruház»-nak.

Nézik, nézik s Pétör bácsi
Igy szól bámuló szemekkel:
«Szóljon koma, ezt Párisbul
Mi a ménkü» — czevelték el?»

Arkosi Ödön.

Számítás.

— Miért vett a leányának ólom-katonákat?
— Hogy mire felnő, megunja őket!

Gonosz nyelv.

— Én hiszek a lélekvándorlásban s meg vagyok róla
győződve, hogy halálom után lelkem egy állatba megy át.
— Barátom, azért nem szükséges meghalnod!

Nevető fejfák.

Az asszonynak nehéz e földön az sora
Nem nékie terem az szőlőskert bora
Az cigány kocsmába nem nékie húzza,
Csak az ura mulat, ha van, ha nincs esúzza.
Rászakadt Évának nehéz öröksége,
Aztán gyün az halál, mulatságnak vége!
Sütött, főzött, mázolt, font, szövött, motollált,
Mig kiérdemelte az egy boldog halált.

Megtudta, hogy mi a?
Megyesné Zsófia.

Fejfának alatta, emide-e, ni-a!
Nyugszik, kinek nem kő mán ezeremónia.
Rokonyok az gödröt ámbár körülállták,
Elpredikáltatták, elbucúztattatták,
Ű már nem sirdogált minnyájukkal együtt,
Mer ű akkó mán az koporsóba fekütt.
Mer az temetésin ámbár jelen vala,
Nem éle nem vala, — mert ű mán meghala!
Igy az jó tettiér nagy jutalmat ére,
Előbb hótt meg sokkal mint minden testvére,
Az falu birája, Fonyódi Bertalan;
Űtet mán siratni mire vón? — hasztalan!

Istenhegy. Lengyelország elveszett, de az ön kéziratait megmentettük a halhatatlanság számára s nálunk bármely délelőtt átveheti. — Budapest, R. A. Csekély terjedelme késlelteti, mely miatt egymagában meg nem áll; de legközelebb összepárosítva világ elé bocsátjuk. — Petrozsény, R. Gy. Az elbeszélés fülét-farkát megnyestük, hogy szalonképessé váljék. A másikban elesélt ötletet szedett rimekbe. — Andor diák. Valamennyi helyet kap. — Aristophanes. Kettő hiján felhasználjuk. — Szatymaz, K. M. Tévedni méltóztatik, mert az az «irka-firka» nagyon is bevált. Arra törekszünk, hogy minden közleményünkben megnyilatkozzék a humor s nem mi rajtunk mulik, hogy ez nem mindig sikerül. A legújabb sütetből is van mit feltálalnunk. — Sztiplosz. Jobbára jók. — Tréfa. Egy részét már is besoroztuk, a többire is előbb-utóbb rá kerül a sor.

Magyar királyi államvasutak.

127717/902. A. I. sz.

Pályázati hirdetés.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére a jövő 1903. évben illetőleg 1905. év végéig különféle terpentin olajokból felmerülő szükségletének szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A kiírás tárgyát képező egyes cikkekét előtűntető jegyzék, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállítókra vonatkozó részletes módzatok, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag- és leltárbeszerzési (A III.) szakosztályánál (Budapest Andrassy-út 73 sz. II. emelet, 47. ajtószám) ingyen kaphatók. A szabályszerűen kiállított, ivenkint egy koronás m. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb folyó évi október hó 9-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál benyújtandók vagy posta

utján oda küldendők és a boríték ezen külczimmel látandó el. Ajánlat terpentin olajok szállítására 127717/902. számhoz. Bónatpénzül az ajánlt áruk egy év értékének 5%-át készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban legkésőbb folyó évi október hó 8-ikán déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Bónatpénz nélküli vagy később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és a részletes módzatok betartása mellett állittatnak ki, nem vétetnek figyelembe. Budapest, 1902. szeptember hóban.

Az igazgatóság.

127716/902 sz.

Pályázati hirdetés.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére 1903. évi január hó 1-től 1903. évi december hó végéig lenolaj-kenczéből felmerülő szükségletének szállítását, mely egy évre mintegy 3000 métermázsával van előirányozva biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A szállításra vonatkozó részletes módzatok, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag- és leltárbeszerzési (A III.) szakosztályánál (Budapest, VI., Andrassy-út 73. sz., II. emelet, 47. ajtó sz.) ingyen kaphatók. A szabályszerűen kiállított ivenkint egy koronás magy. kir. okmánybélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb folyó évi október hó 7-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályában átadandók illetőleg posta utján oda küldendők és a boríték ezen külczimmel látandó el: Ajánlat lenolaj kencze szállítására 127716/902. számhoz. Bónatpénzül az ajánlt kencze egy évi értékének 5%-a készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapírokban legkésőbb 1902. évi október hó 6-iki déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Bónatpénz nélküli vagy később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és a részletes módzatok betartása mellett állittatnak ki, — nem vétetnek figyelembe. Budapest, 1902. szeptember hóban.

Az igazgatóság.

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföldi jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és börbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapesten, V., Váci-körút 18. sz.* alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. **Dr. Kovács J.** levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezettnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Weiner és Grünbaum Budapest, Váci-u. 2.

Egyéves önkéntesek részére a legolcsóbban és legelőnyösebben készíti az egyenruha felszerelést.

Egyéves önkéntesek részére küld díjtalanul árjegyzéket.

Egyéves önkéntesek részére sorozási és áthelyezési kérvénymintákat díjtalanul küld.

Egyéves önkéntesek részére minden katonai ügyben ad díjtalanul felvilágosítást.

Egyéves önkéntesek részére újabb kiadott «Egyenruházati Közlemények» című könyvét díjtalanul küldi

Weiner és Grünbaum Budapest, Váci-u. 2.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörút 40.

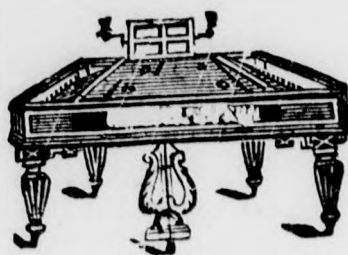
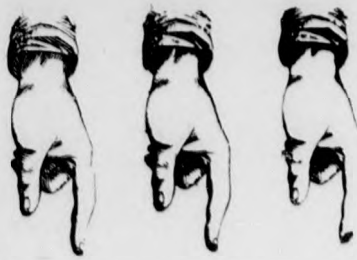
Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

PÉNZKÖLCSÖNT

szerez minden irányban fővárosi és vidéki Hónoratióknak (állami és magánhivatalnokoknak), valamint katonatiszteknek, kereskedők- és iparosoknak, kezes és kezes nélkül a legmagasabb összegig, 3 hótól egész 75 évig terjedő időre, a legcsekélyebb heti törlesztés mellett is, ugyancsak megemlítjük, hogy vállalatunk bármilyen más reálisan kombinálható pénzügyi transzactió, vagy adásvételei és birtokosere tárgyában a nagyérdemű közönségnek szívesen áll rendelkezésére. **Értekezés este 9 óráig**; méltányos feltételek, gyors és discret elintézés. **Szilágyi és Társa**, törvényszéki bejegyzett cég. VIII., Aggteleki-utca 2/a. (Luther-udvar). Telefon 55-33. A vállalat fennáll 1896 óta.

Kérjen prospektust (válaszbélyeg).

Ne vegyen senki hangszert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44/U.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

A női szépség!

Az ideális szépség fontartására és elérésére a legtokéletesebb és a legmegbízhatóbb egyedül a

Blaha Lujza pipere-crème.

Mert ez teljesen ártalmatlan és zsirmentes, miért is nappali használatra, mint a toilette főkiegészítő része: estélyre, színházba, sétára menés előtt a legalkalmasabb. Ezen Blaha pipere-crème a bőrre kenve azonnal beszívódik és ez által a bőr gyengén kifeszül, az arc tiszta, sima, matt, halvány rózsás-fehér természetes üde zománcot kap és ezen zománc alatt az arczbőr összes tisztatlanságai teljesen mind eltűnnek. — Kiváló jóságát legjobban igazolja nagymérvű használata, és az, hogy br. Splényiné Blaha Lujza ünnepezt nagy művésznőnek, valamint a főváros és a vidék legelőkelőbb hölgyeinek is ez a kedvenc pipere-szere. — Egy tégely 1 frt 20 kr., hozzá Blaha Lujza arcpor (crém, fehér, rózsaszinben) egy doboz 80 kr. és szappan egy darab 50 kr. Valódi minőségben kapható közvetlen a készítőnél:

dévai SZÖLLŐSY ISTVÁN

gyógyszerésznél,

Budapest, I., Krisztina-körút 120.

a ki postán titoktartás mellett is azonnal megküldi.

Raktár: **Török József** gyógytár, «Opera» gyógytár, «Nádor» gyógytár. Debreczenben **dr. Ratschnek** gyógytár. Számos kiváló hölgy hála- és elismerő-levele igazolja ezen crème páratlan jóságát.

Vér-, Ideg- és Bőrbetegségek

legajánlhatóbb szakorvosa.

Dr. Czinczár J.

egyetem. orvostudor

23 évi kórházi és magángyakorlati tapasztalatainál fogva mind eme betegségek gyógyítása tekintetében alapos, gyors és biztos gyógymódjai által fenti bajokban kiválóan ajánlható. — Ugyancsak az

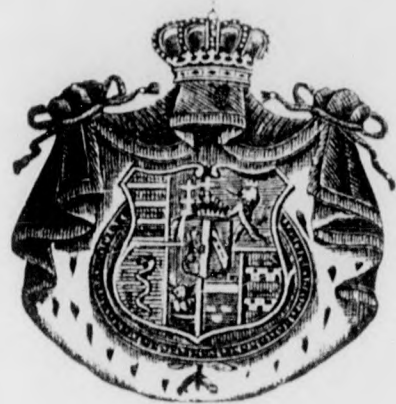
IDEGGYENGESÉG

alapos gyógyítását a legsikeresebben végzi.

Rendelő intézet: Budapest, VII., Kerepesi-út 14.

Rendelés: délelőtti 10-4, és este 6-8 óráig. Külön várótermek. Külön be- és kijárat. Levelekre azonnal válaszol. Gyógyszerről gondoskodik.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Gondoskodjék saját és gyermekei jövőjéről!

A ki egy hazánkban teljesen új, Franciaországban közel 60 év óta kipróbált és fényesen bevált biztosítási módozat szerint leányának **Hozományt**, fiának egy az önálló- **Tőkét**, vagy saját **évi járadékot** akár biztosítani forduljon felvilágosításért a

«LE CONSERVATEUR»

életbiztosító részvénytársaság
magyarországi igazgatóságához (igazgató Berényi Imre),
Budapest, Erzsébet-körut 53.

Fennáll Franciaországban: 1844 óta. — Biztosítási állomány: 500 millió korona. — Nincsen orvosi vizsgálat! Fő- és vezérügynökök az ország minden részére kirendeltetnek.

Bőrszékkipar,
butorbőrsajtolás és bőrfaragás

KENDI ANTAL

BUDAPEST, IV., Károly-utcza 2.
az evangélikus iskolaépületben.

Nagy raktár valódi bőrszékek és káros-székekben, olcsóbb árban, mint eddig. Használt nádszékek átalakítása bőrszékekre.

Hajfiatalító!

biztos és kipróbált szer ősz haj, fejkorpa és hajhullás ellen. — Negyed liter üveg 3 kor. Fülöp Gy. nél, Budapest, Baross-utcza 15, és Török József gyógyszerésznél Király-utcza 12.

Természetes forró-, meleg kénes források, iszapfürdők, iszaphorogatások, zuhany-massage, vizgyógyintézet, villany-fényfürdők, gőzfürdők, kő- és kád-fürdők, gyógyviz-uszodák. Olcsó és gondos ellátás. Csúsz, köszvény, ideg-, hóbajok stb. felől kimerítő prospectust küld ingyen a Szt. Lukásfürdő r. t. igazgatósága Budán.

Biztos hatású szer

hörghurut (szamárköhögés), gégefő- és bronchial-katarrhus ellen a Bayer-féle

Contratussin.

Egy eredeti palack: 1 korona 40 fillér.

Kapható minden gyógyszerárban és a készítőnél

Vörös-kereszt gyógyszerárban

Budapest, VI., Andrásy-ut 84.

👉 **Megnyilt** 👈

Magyarország legnagyobb

maradék áruháza

Weinreb Fülöp, Váci-utcza 30,

(Haris-bazár) a kapu alatt jobbra.

Legdivatosabb női ruhaszövetek, vásznak, kanavász, chiffon, asztalkendők, szalvetták, stb. és az összes női és férfi divat-cikkek bámulatos olcsó elárusítása.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a **Magyar Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték** (X. sorsjáték) 6. osztályának huzásai f. évi szeptember hó 24-től október 21-ig tartatnak meg, még pedig a következő napokon:

Szeptember 24, 25, 26, 27, 29, 30 és október 1, 4, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 17, 21.

A huzások mindig d. e. 9 órakor kezdődnek és a **magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző** jelenlétében nyilvánosan történnek a M. kir. szab. Osztálysorsjáték huzási termében (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utcza felől). A sorsjegyeknek a VI. osztályra való megújítása a játékterv szerint minden igény különbeni elvesztésének terhe alatt 1902 szeptember hó 17-ig eszközözendő.

Budapest, 1902 szeptember 7-én.

M. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.